

**Commentarivs Pavli Bernriedensis, Antiqvi Scriptoris, De
Vita Gregorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XXXVI. De familiaritate S. Laurentij ad sanctam Herlucam, & de reliquiis
sanctorum Buridunum translatiſ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](#)

Leuita Laurentius, vultu splendidus, veste rutilus cum magna sanctorum multitudine introiens in Oratorium Dei genitricis, sancti q; Wicterpi confessoris, approximauit Herluce, ei que blandiens ait: Noli filia deinceps esse sollicita super Baldeberti Patris tui animam: quoniam precibus tuis adiuta, luce fruitur perpetua. Post haec coeperunt inter se pia humilitate contendere, & neutra sibi, sed altera alteri meritum visionis attribuere.

XXXIV. Extunc præsagire, & omni studio pietatis præmunire finē suum Douda cœpit; qui eam in proximo festo S. Matthiæ Apostoli paratissimam, Deo gratias, inuenit.

XXXV. Libet autem occurrentia memorie beneficia prænominati Martyris in unum colligere, eaque duntaxat, quæ videntur ad instantem materiam respicere, quo, si forte in manus Romani Collectoris hoc opusculum peruererit, cum ante paucos annos Romæ positus, pollicitus sum additum ire, in promptu habeat collectam promissionis meæ. Erat enim tunc in agro Verano, vbi videlicet corpus præclarissimi Martyris requiescit, nonius quidam collector, & conscriptor beneficiorum eius, quæ modernis temporibus accidisse compererat in diuersis mundi partibus.

XXXVI. Itaque tantam familiaritatem exhibuit S. Laurentius S. Herluce, ut raro se dixerit absque ipsius apparitione, atque deductione Sacraenta Dominicæ corporis, & sanguinis accepisse. Huius tamen dicti prima occasio data est in loco, qui dicitur Berga, vbi nuper

a Beurb erg seu
Peilberg. Mo-
nasterium Ca-
non. Regul.

multas, & magnas reliquias inuenit, & in eremū asportauit Heinricus^a Bureburgensis Præpositus, annuente Ottone utriusque habitationis defensore. Pater namq;

cius

eius Adalbertus vicinæ munitionis Dominus, à qua dicebatur^a Iringopolitanus, vehementer effluerat in gratia quarti Heinrici diu pessimè regnantis propter peccata populi, ideoque apud Præfules, & Abbates impetrabile ei fuit, quidquid expetiit. Tanto ita collectore non mediocriter ditatus est Sanctorum cineribus, & ossibus locus ille.

*a Dominus de
Iringopoli. Vide
Hand. de Mo-
nast. Bauaria.
Vocatur etiam
castrum Iringi.*

XXXVII. Illuc ergo conducti charitate ad curandam sepulturā, sororis Gepe inuitè tunc absentis Cunradi eremitiæ, qui auctor extitit Buribergensis cellæ, præfatus videlicet Heinricus, & Domna Bertha mater Ottonis. Ego quoque Paulus, & Geberhardus, alumnus meus, occurrentem nobis magno cum gaudio suscepimus suauissimam Herlucam: quæ cum non solum pro tractatu funeris contristaretur, sed etiam pro festo S. Iacobi, quod tunc instabat, spirituali nobiscum lætitia iocundaretur, interfuit missarum celebrationi, quæ a gebatur in veneratione eiusdem Apostoli. Cumque ventum esset ad Canonem, carentem videre cœpit spirituum iustorum multitudinem, ut non solum Ecclesiam, sed etiam teatrum eius, & atrium repleri cernebat, sacerdotalibus quoque vestibus nonnullos^b inces-
<sup>* MSS. inse-
disse.</sup> spiceret.

XXXVIII. Et hæc quidem insinuare curavit Arnaldo Paulostatensi, religioso viro & nobili, per quem & ego cognoui, intendens ei commendare personam multorum derogationibus addictam: mihi autem nihil horum, sed hoc tantum discessuro à se, quasi pro via-tico retulit, quod & ipsa die, & multotiens antea Beatum Laurentium sacræ cōmunionis ducem habuerit.

XXXIX. Eodem etiam ductore perlustrauit in spiritu, quadam vice, quidquid templorum est Romæ.